

§ 79.

Retssproget er dansk. Afhørelse af Personer, der ikke ere det danske Sprog mægtige, foregaar ved Hjælp af en edsvoren Tolk; dog kan ved Afhørelse uden for Domsforhandling for Landsret Tilkaldelse af Tolk udelades, naar Dommeren tiltror sig fornødent Kendskab til det fremmede Sprog.

Dokumenter, der ere affattede i fremmede Sprog, skulle ledsages af en Oversættelse, som bliver at autorisere af en offentlig ansat Translatør, medmindre Retten og Parterne anerkende dens Rigtighed.

Forhandling med og Afhørelse af døve, stumme og døvstumme foregaar enten ved Hjælp af Personer, der ere kyndige i Tegnsproget eller Talemetsoden, og som forud tages i Ed, eller ved skriftlige Spørgsmaal og Svar.

Til at bistaa som Tolk eller tegnsprogkyndig maa ingen af Retten tilkaldes, der ifølge §§ 12 og 14 vilde være udelukket fra at handle som Dommer i Sagen. I øvrigt blive de om Vidner givne Regler at anvende paa de nævnte Personer med de Lempelser, der følge af Forholdets Natur, og for saa vidt ikke noget andet særlig er foreskrevet.

§ 80.

De Forretninger, som ifølge denne Lov paahvile Rettens Formand, udføres, naar Retten beklædes af en enkelt Dommer, af denne.

Kapitel IX.**Forkyndelser og Meddelelser.**

§ 81.

Med de i §§ 87 og 88 hjemlede Undtagelser, skulle efternævnte Forkyndelser ske ved Stævningmændene eller i de i § 84 c angivne Tilfælde ved Politiet:

- 1) Forkyndelse for Sigtede af Tilsigelse eller Stævning til Møde for Retten, af Anklageskrift, Bevisfortegnelse, Domsudskrift, Ankemeddelelse eller Kæremaal og af den i sidste Stykke af § 323 ommeldte Tilkendegivelse,
- 2) Forkyndelse for Vidner og Syns- eller Skønsmænd af Indkaldelse til Afhørelse, for Syns- eller Skønsmænd af den Beslutning, hvorved de ere udmeldte, og for udeblevne Vidner eller Syns- eller Skønsmænd af den i § 106, jfr. § 113, ommeldte Kendelse,
- 3) Forkyndelse for en privat Sagsøger af den i sidste Punktum af § 373 ommeldte Meddelelse.

§ 82.

Enhver beskikket Stævningmand kan med fuld Retsvirkning iværksætte Forkyndelser under Tagttagelse af de i Loven givne Forskrifter. Gyldigheden af det foretagne svækkes ikke derved, at Stævningmanden har handlet uden for den Retskreds, i hvilken han er ansat.

En Stævningmand maa ikke foretage eller deltage i en Forretning, naar nogen af Parterne er hans Ægtefælle eller beslægtet eller besvögret med ham i den lige op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie, eller han selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald.

Ved Anordning gives der en Instruks samt de fornødne Disciplinærbestemmelser for Stævningmænd.